

Címzett: Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45
1535 Budapest Pf.: 773.

Ügyszám: IV/1520-8/2017.

Tárgy: hiánypótlás.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1520 - 9 / 2017
Érkezett:	2017 NOV 03.
Példány:	1 Kezei iroda.
Melléklet:	3 db ↗

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Abt. 52. § (1) bekezdés a) pontja:

Az alkotmányjogi panaszomat **az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontjára**, illetve **az Abt. 26. (1) bekezdésre** hivatkozva nyújtom be. Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése alapján *felülvizsgálja felül az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját.*

Az Abt. 26. § (1) bekezdés szerint: az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés c/ pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy, vagy szervezet, *ha az ügyében folytatott bírósági eljárásban alaptörvény- ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvénybe biztosított jogának sérelme következett be, és a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette* Egyedi ügyemben Abt. 1. § a) pont természetes személy- varroa atka elleni gyógyszeres védekezéshez igénybe vehető - támogatási kérelmet elutasító első, és másodfokú közigazgatási döntésekre előterjesztett keresetleveletem a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.332/2016/17. sz. jogerős ítéletében elutasította. A Pp. 340. § (1) bekezdése alapján a jogerős bírósági ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, azaz a rendelkezésemre álló jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem.

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság az **Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a/ pontja alapján semmisítse meg az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt, vagy jogszabályi rendelkezést**, ha azt Alaptörvény ellenesnek találja.

Az új Abt. jogszabály tervezetének indokolása a 26-31 § esetében tartalmazta: „ fontos kétirányú átvizsgálást biztosítani, hiszen hiába kéri az indítványozó pusztán az ítélet megsemmisítését, ha az AB a jogszabály alkotmányellenességét észleli, e tekintetben is el kell járnia.

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság **Abt. 28. § (2) bekezdés** előírása szerint *a 26. § alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálja.*

Abt. 52. § (1) bekezdés b) pontja:

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

1/ A **jogbiztonságot sérti** véleményem szerint az elő és másodfokú közigazgatási határozatokban hivatkozott **118/2013. (XII. 16.) VM rendelet** (továbbiakban: Tám. rendelet)- a Magyar Méhészeti Nemzeti Program alapján a 2013-2016 közötti végrehajtási időszakokban a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Garancia Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének szabályairól¹- **4.§ (9) bekezdés b) pontja, a (10) bekezdése, (11) bekezdése, (12) bekezdése, (13) bekezdése, valamint (14) bekezdése.**

Ugyancsak **sérti a jogbiztonságot** a **119/2007. (X. 18.) FVM rendelet** - a tartási helyek, a tenyészetek és az ezekkel kapcsolatos egyes adatok országos nyilvántartási rendszeréről szóló rendelet , (továbbiakban T. nyilv. rendelet) **2. § 1. pont i) pontja, 4.§ (1) bekezdés g) pontja, (6) bekezdés e) pontja.**

Az **Alaptörvény** Alapvetés **B) cikk (1) bekezdése** kinyilvánítja többek között, hogy Magyarország **jogállam**.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogbiztonság követelménye szorosan kapcsolódik a jogállamiság alkotmányos elvéhez, annak szerves részét képezi. A jogbiztonság követelménye a jogalkotó kötelezettségévé teszi annak biztosítását, hogy a jogszabályok világosak, egyértelműek és a működésüket tekintve kiszámíthatóak és előre láthatóak legyenek a jogszabályok címzettjei számára. (9/1992. (I. 30.) AB határozat) A jogbiztonságra a jogállamiság fogalmi elemeként lehet tekinteni.

A 2010. évi CXXX. a jogalkotásról szóló törvény (továbbiakban Jat.) II. fejezetének **2. § (4) bekezdése** előírja, hogy a jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály:

- a)⁶ megfeleljen az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek,
- b) illeszkedjen a jogrendszer egységébe,
- c) megfeleljen a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek és
- d) megfeleljen a jogalkotás szakmai követelményeinek.

Az Alaptörvény Kormány fejezetének 16. cikke (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a kormány tagja a miniszterelnök, és a miniszterek.

A 18. cikk (3) bekezdése szerint: a **kormánytagja** a törvényben, vagy kormányrendeletben kapott **felhatalmazás alapján feladatkörében eljárva rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel, és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.**

a/ A T. nyilv. tartási rendelet 18. § (1) bekezdés első mondata így rendelkezik: „ez a rendelet a következő irányelveknek való megfelelést szolgálja:” a szarvasmarhák, sertések azonosításáról és nyilvántartásáról rendelkező tanácsi 92/102/EGK irányelvre, valamint a szarvasmarhák és sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állategészségügyi problémákról rendelkező tanácsi 64/432/EGK irányelvnek a magyar jogba történő átültetéséről, azaz az Unió jogharmonizációs kötelezettségének kíván eleget tenni.

A (2) bekezdés így rendelkezik: „ez a rendelet a következő közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg:” a juh-és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról rendelkező Tanács 21/2004/EK rendelet, valamint a 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és a 64/432/EGK irányelv módosításáról való rendelkezések magyar jogba történő átültetéséről rendelkeznek.

Továbbá a Bizottság 1505/2006/EK rendelet alapján a juh- és kecskefélék azonosításával és nyilvántartásával kapcsolatosan végrehajtandó ellenőrzések minimális szintje tekintetében a 21/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló magyar jogalkotási kötelezettségre hivatkozik

Végül a Tanács 1760/2000/EK rendeletének jogharmonizációs kötelezettségről rendelkezik a T. nyilv. rendelet a szarvasmarhák és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, mint jogharmonizációs kötelezettségi rendelkezik a T. nyilv. tartási rendelet.

A Jat 2. § (4) bekezdés c/ pontja szerint, a jogszabály megalkotásakor biztosítani kell, hogy a **jogszabály megfeleljen az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek. E rendelkezés megszegése sérti a jogbiztonságot.** A hivatkozott 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet nem felel meg az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett, és **1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás** V. cím III. fejezetébe foglalt **67. cikkkel**, amely szerint Magyarország Közösségbe történő gazdasági integrációja egyik alapvető feltétele, az hogy az ország jelenlegi és jövőbeli jogszabályait közelíti a Közösségi

jogszabályaihoz. A **68. cikk** előírása szerint a jogszabályok közelítése különösen kiterjed az emberek, állatok, és növények életének és egészségének védelmére.

Az Unió jogharmonizációs kötelezettség nem vonatkozik a méhre, így a méhek nyilvántartására az ENÁR Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszerbe sérti a **Jat. 2. § (4) bekezdés c/**, valamint **d) pontját**. Amennyiben a méhet nem lehet az ENÁR rendszerben nyilvántartani, annyiban a T. nyilv. rendelet 2. § i) pontjában sem, és a 4. § (1) bekezdés g/ pontja, és (6) bekezdés e) pontja is törvénysértő a méhek vonatkozásában. *A T. nyilv. rendelet a méh vonatkozásában nem felel meg az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek (ilyen felhatalmazás uniós jogharmonizációs kötelezettség nem volt Magyarország agrártárcája felé).*

Ugyancsak sérti a T. nyilv. rendelet az **Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdését**, hiszen a földművelésügyi miniszter nem kapott felhatalmazást törvényben, vagy kormányrendeletben, hogy feladatkörében a méh vonatkozásában rendeletet alkosson a fent hivatkozott tárgykörben.

A 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet, és a 70/2003. (VI. 27.) FVM rendelet a méhtartó bejelentési kötelezettsége szempontjából eltérő, és egyben ellentmondó az alábbiak szerint:

. A **Jat 2. § (4) bekezdés b) pontja** előírja, hogy a jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály illeszkedjék a jogrendszer egészében. Ha ez nem teljesül, a jogbiztonság sérül. A **70/2003. (VI. 27.) FVM rendelet 2. § első mondatában szabályozott méhészt** illető méhtartási bejelentési kötelezettség az önkormányzati jegyzőhöz, előírás, és a **119/2007. (X. 18.) FVM rendelet** a 4. § (1) bekezdés g) pontjában, illetve (6) bekezdés e) pontjában szabályozott előírás, azaz az állattartónak be kell jelentkeznie, és az **Országos adatbázisban** kell nyilván tartani minden méhészetet, a méhek állandó tartási helyével. Méhtartás esetén a méhcsalád számát.

b/ A 118/2013. (XII. 16.) VM rendelet 2. § (2) bekezdés ba.) pontjában szereplő **varroa atka elleni gyógyszeres védekezés támogatási jogosultság alapja** a 4. § (9) bekezdés a/-b/ pontjában előírt őszi méhegészségügyi vizsgálat során megállapított méhcsaládok számának (11) bekezdés szerint előírt 2014. szeptember 30-ig TIR nyilvántartásba bejelentett, és nyilvántartásba vett tenyészetnek kell lennie, amelyet az ENÁR 2150 sz. nyomtatványon a tenyészetet kell bejelenteni, a 2152 sz. nyomtatványon a tartási helyet és tartást kell bejelenteni a méhésznek. Ezeket az adatokat a (12) bekezdés szerint a NÉBIH 2014 november 30-ig átad az MVH részére. A (13) bekezdés szerint a kifizetési kérelmek adminisztratív ellenőrzése során kizárólag a (12) bekezdés szerint átadott adatok vehetők figyelembe. A NÉBIH által a (12) bekezdés szerint átadott **TIR listákon nem szereplő méhcsaládok után támogatás nem vehető igénybe.** Ez a fenti tám. rendelet 4. § (9) bekezdés b/ pontjába foglal., a **119/2007 (X. 18.) FVM rendelet 2. § 12. pont Országos Adatbázis** részét képező a TIR nyilvántartásba szeptember 30-ig bejelentett, és nyilvántartásba vett méhcsaládszám vehető figyelembe támogatási feltételnek, **nem illeszkedik a 70/2003. VI. 27.) FVM rendelet 2. sz. mellékletébe lévő méhegészségügyi állatorvosi igazolás, és a rendelet 1. sz. mellékletet képező méhegészségügyi Összesítőn feltüntetett méhcsaládszám adatához. Azaz ez utóbbi állatorvosi igazolás, és összesítő adatát figyelmen kívül hagyja a NÉBIH a támogatás odaítélésekor** a fent hivatkozott Tám. rendelet előírásai alapján, mintha a támogatást igénylő méhész nem rendelkezne méhcsaládokkal.

A 4. § (9) bekezdés a) pontban a varroa atka elleni gyógyszeres védekezés támogatási jogosultság egyik alapjaként előírt „őszi méhegészségügyi vizsgálat során megállapított méhcsaládok száma” nem alaptörvénybe ütközik, hanem méhészeti szakmai hiba, és egyben kárt okoz a Magyar Államnak, valamint az Európai Uniónak, mert az elpusztult méhcsaládok után is kifizetik a támogatást!

A méhatka elleni gyógyszeres védekezéshez szükséges méhcsaládszámot az őszi méhegészségügyi vizsgálatot követő év március 30-hoz kellene! (kell) kötni. Ugyanis laikusok számára is ismert tény,

hogy a téli telelés során méhcsaládok pusztulhatnak/ pusztulnak el. Korábban a méhészeti szakirodalom azt találta elfogadható telelésnek, ha az elpusztult méhcsaládok száma az adott méhészet méhcsaládi állománynak az 5%-át nem haladta meg. A Méhészet 2014/ 2015 évre országosan 30 %-os méhpusztulásról számolt be. A 2016/2017 évi téli méhpusztulásokat a méhegészségügyi felelősök 50%-ra becsülték. A Méhészet 2017 évi áprilisi számának 10. oldalán a téli veszteségeket elemezve az OMME elnök elmondta: „ pontos számok még nem állnak rendelkezésre, de a kár a 30%-ot biztosan eléri, esetleg jóval meg is haladja.....egyes méhészetek szinte hiánytalanul teleltek, másokban viszont 80-100%-os károk keletkeztek.”

Végül, de nem utolsó sorban a (14) bekezdés szerint a TIR nyilvántartásba való bejelentés teljesítésért, a bejelentett adatok helyességéért, a bejelentés elmaradásáért vagy határidőn túli teljesítéséért az MVH ügyfél- nyilvántartási rendszerében a kérelem benyújtását megelőzően, vagy azzal egyidejűleg nyilvántartásba vett **kérelmező a felelős**, annak minden jogkövetkezményével együtt..

A 118/2013. (XII. 16.) VM rendelet 4. § (9) bekezdés b/ pont-(14) bekezdései előírásaiba beépítette a jogszabályt szövegező, és elfogadó a 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet 2. § 12. pontban lévő Országos adatbázisából a TIR nyilvántartásba bejelentett és nyilvántartásba vett méhészeti tenyészetek és tartási helyek adatainak kötelező felhasználását a varroa atka elleni gyógyszeres védekezési támogatás oda ítélt feltételei közé. **Ezért a Tám. rendelet is sérti az Európai jogharmonizációs kötelezettséget, és a jogbiztonságot.**

Össességében, a fent hivatkozott mindkét miniszteri rendelet sérti az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdését is, azaz jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

2/ A varroa atka elleni gyógyszeres védekezéshez igénybe vehető támogatás jogosultsági feltételeit előíró fent hivatkozott Tám. rendelet 4. § (9) bekezdés b/ pontja, (10) bekezdés, (11) bekezdés, (12) bekezdés, (13) bekezdés, valamint a (14) bekezdés rendelkezései nemcsak a jogbiztonságba ütköznek, hanem **az Alaptörvény** egyenjogúságra a diszkrimináció tilalmára vonatkozó **XV. cikk (2) bekezdésébe** is, azaz Magyarország *az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetese..... egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem abszolút. „ A megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy *a jognak mindenkint egyenlőnek, egyenlő méltóságú személynek kell kezelnie*, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba, azonos tisztelettel és körültekintéssel, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni.” (9/1990. IV.25. AB hat.) „ Az azonos személyi méltóság jogából esetenként következhet olyan jog is, hogy a javakat és esélyeket mindenki számára (mennyiségileg is) egyenlően osszák el”. (238/B/ 1990. AB hat.)

Ha a jogszabály „nem eleve jogosultakat” különböztet meg, a megkülönböztetés korlátja a pozitív diszkrimináció elvi határa: az egyenlő méltóságú személyként való kezelés feltétlen betartása, illetve az alkotmányban megfogalmazott alapjogok meg nem sértése. ((16/1991. (IV. 20.) AB hat)

A fenti 3 sor vonatkozik a T. rendelet 4.§ (9) bekezdés b/ ponttól a (14) bekezdéséig terjedő szabályozásra a támogatási jogosultság alapjának meghatározása során, mert **a támogatást igénylő méhészeteket megkülönbözteti aszerint, hogy a tenyésztet az ENÁR 2150 sz. nyomtatványon, a tartási helyet, és tartást pedig az ENÁR 2152 sz. nyomtatványon bejelentette-e a méhész a (9) bekezdés b/ pontban előírt időben, és nyomtatványon, és a beérkezett bejelentéseket TIR nyilvántartásba vették-e?**

A (11) bekezdés egyértelműen fogalmaz: „.....az adott végrehajtási évben szeptember 30-át követő tartási kezdettel a TIR nyilvántartásba bejelentett és nyilvántartott tenyészetek és tartási helyek után támogatás nem igényelhető”. Annak ellenére, hogy nekem vannak méhcsaládjaim, és az őszi méhegészségügyi vizsgálat során erről a hatósági állatorvos, és a méhegészségügyi felelős által 2014. év szeptember 10 én kiállított közokiratnak számító hatósági állatorvosi igazolás bizonyítja. (a keresetlevelem 4 sz. melléklet részét képezi) Az „Állatorvosi Igazolás Méhcsaládok Állategészségügyi Vizsgálatáról” elnevezésű nyomtatvány tartalmazza a **dátumot, a méhcsaládok számát, a tartásuk helyét, a tulajdonos nevét, és azt is hogy a méhcsaládok fertőző és parazitás méhbetegség szempontjából megvizsgáltam, és egészségesnek találtam.**

Jogi véleményem szerint a jogbiztonság mint alapjog már sérült, és méhészek fent leírt megkülönböztetése nem felel meg az Alaptörvény előírásainak, és az alábbi bekezdés szerint a méhészek nem egyenlő kezelésének nincs ésszerű oka, azaz önkényes a megkülönböztetés, sérti az emberi méltóságot, ezért alaptörvénybe ütközik az általam támadott miniszteri rendeletek.

„A hátrányos megkülönböztetésnek az emberi méltóságra visszavezethető tilalmából következik, hogy ez az egész jogrendszerben érvényesül „ (61/1992. (XI. 20.) AB hat.) Itt azonban csak az követelhető meg, hogy *a nem egyenlő kezelésnek ésszerű oka legyen, azaz ne minősüljön önkényesnek. Ha a megkülönböztetés „önkéntes indokolatlan”*, vagyis nincs ésszerű indoka, akkor **sérti az emberi méltósághoz való jogot.....**az önkényes, ésszerű indok nélküli megkülönböztetés *alkotmányellenes.*” (1/1995. (II. 8.) AB hat.)

Az emberi méltóság sérthetetlen, ezt nyilvánítja ki az Alaptörvény II. cikk első mondata.

3 a/. Az Országos adatbázis TIR méhészetekre (*tenyészetek, és tartási helyek*) vonatkozó **adatait nemcsak** a Tám.. rendelet 2. § (2) bekezdés ba) pontjában leírt **varroa atka elleni gyógyszeres védekezésre adandó támogatásoknál veszik figyelembe** az agrártárca szakemberei pl. a 4. § (11) bekezdésben foglaltak szerint, *hanem más területeken is pl. a nyúlós költésrothadásba szenvedő „beteg méhcsaládokkal kapcsolatos gyakorlati, és adminisztratív teendők végzése során.*

Amennyiben a nyúlós költésrothadásba szenvedő méhészetnél az ENÁR 2150, és ENÁR 2152 nyomtatványokon **nincs bejelentve, és a TIR nyilvántartásba véve** a méhészet a tenyészet bejelentő, és tartási hely és tartás, annyiban a számítógépes Országos adatbázis szerint úgy veszik, hogy a méhésznek nincsenek méhei, ezért **a beteg méhcsaládjainak leölése után kötelező állami kártalanítást sem fog kapni a méhész.**

b/ A 2017. évi Méhészet áprilisi számának 10-11 oldalain a „Kevesebb méhész, több forgalmazó volt Székesfehérváron” című Pásztor Zoltán által írt cikk 11. oldalára többek között ezt írta a szerző: „lezajlott a 70/2003-as FVM rendelet módosításának egyeztetése az egyesület és az illetékes minisztérium között.....*jogszabály várhatóan deklarálni fogja a méhészet pontos fogalmát. Ez megteremti annak a hátterét, hogy az ENAR- nyilvántartásban nem szereplő, nem beazonosítható állományokat a hatósági állatorvos likvidálja.*” (A. mellékletként mellékelem 1 pld. a hivatkozott Méhészet cikkét)

kerületi főállatorvostól tájékoztatást kértem 2017. október 03-ai levelemben a hivatkozott Méhészetben leközölt cikkben foglaltakról (B. melléklet).

FE-02/ÉÁO/02287-7/2017. ügyszámú válaszlevelének második bekezdésében, és harmadik bekezdésében ezt írta: „.....119/2007. (X.19.) FVM rendelet rendelkezik, melynek 2.§ 1. pont i) pontja a méhészetek számára is kötelezően előírja a 4. § 1. bekezdés g) pontja, 4. § 5. bekezdés e) pontja alapján a méhek állandó tartási helyének kötelező bejelentését.

Ez a rendelet teljesen független a méhállományok védelméről és a mézelő méhek egyes betegségeinek megelőzéséről és leküzdéséről szóló 70/2003.(VI.27.) FVM rendeletről vagy annak módosításától.”(C. melléklet)

c/ Mielőtt a jogi érvelésbe belekezdenék fontosnak tartom a magyar méhészeti ágazat jellemzőit bemutatni, legalább vázlatosan az Alkotmánybíróságnak, gondolom az alkotmánybírák között nem valószínű, hogy méhészeti elméleti tudással rendelkező gyakorló méhész lenne.

Magyarországon az átlagos méhsűrűség az 1990-es évektől 11,5 méhcsalád/négyzet km, amely világviszonylatban a legmagasabb értékek között szerepel. Míg az 1980-as években kb. 600 ezer méhcsalád volt az országban kb. 16 000 méhész tulajdonában, addig az 1990-es években a méhcsaládok száma meghaladta az egy milliót, a méhészek száma pedig a 20 000 főt. A nagyfokú munkanélküliség miatt sokan méhészkedésbe kezdtek a rendszerváltoztatás követően, ezzel magyarázható a magyarországi méhállomány majd megduplázódása.

Az 1980-as évek végéig a kis-és közepes méretű méhészetekből (kb 1-100 méhcsaládszámig) származó jövedelem a főállású munka , illetve a nyugdíj mellett kiegészítő jövedelmet nyújtott. A méhészek átlagos életkora 60 év körülire volt tehető. Iskolai végzettség tekintetében a többsége szakmunkás képzőt végzett, de kisebb számban megtalálhatók voltak az érettségizettek, és diplomások is, tanítók, tanárok, papok stb.

A rendszerváltást követően a méhészek átlagos életkora sokkal fiatalabb lett, és nőtt a diplomások száma is a méhészek között. Sok méhésznek a méhészetből származó jövedelem a főjövedelem. A méhészek egy része un. kényszer „vállalkozó” lett.

Magyarországon a rendszerváltásig a növénytermesztést főleg a Mezőgazdasági Termelőszövetkezetek, és Állami Gazdaságok végezték. Ez azért fontos megjegyezni, mert a méhmérgezések felelőseit könnyebb volt megtalálni abban az időben, mert a permetezéseket a gazdálkodó szervek bejelentették az akkori községi tanácsoknak. Manapság csak az állami vállalatok, pld. a MÁV a gyomirtást, és a repülőgépes szúnyog irtást végző gazdálkodó szerv jelenti be előre a helyi önkormányzatoknak a méhekre veszélyes permetezéseket.

A megtermelt mézet szerződés alapján 1980-as évek végéig a Hungaronektár állami vállalat vásárolta fel, és a felvásárlási árakat leközlötték a Méhészet újságban.

Jelenleg a mézfelvásárlás zömét nyolc nagyobb gazdasági társaság, és több kisebb felvásárló végzi, a versenytörvénybe ütköző módon egymással egyeztetett árakon árkartellbe tömörülve . A felvásárlási árakat csak úgy lehet megtudni, ha a méhész felhívja a felvásárlót telefonon.

A méhek megporzó tevékenységéért Magyarországon sem a szocializmusban, sem most nem fizettek, illetve fizetnek. Ezzel szemben a USA-ban a méhek általi megporzó tevékenységért fizetnek, ha méhész méheit pl. Kaliforniába szállítja a mandula ültetvényekre, vagy Floridába a narancs ültetvényekre megporzás végett.

A Méhészet újság utolsó oldalán minden hónapban leközlnek az USA virágméz felvásárlási árát dollárban feltüntetve, és feltüntetik , hogy egy USA dollár mennyi Ft.-ot ér.. Ez a felvásárlási ár kb. 950-1050 Ft. körüli összeg. Nálunk jelenleg 600 Ft/kg áron vásárolják a vegyes virágmézet, az akácméz felvásárlási ára 1200 Ft/kg. Megjegyzem a 2000 évek elejétől-közepétől már adtak ennyi összeget a vegyes mézért. A méhészethez szükséges atka irtó szereket, és más méhészkedéshez szükséges eszközöket, termékeket *nyugati árakon* a forint árfolyam csökkenésének megfelelően emelkedő árakon lehet csak beszerezni.

Ron Phipps nemzetközi mézkereskedelmi szakértőtől jelentettek meg cikket a 2016 februári Méhészet 10-11. oldalán, a márciusi szám 10-11 oldalán Meddig zuhan a méz ára címekkel, 2016 júniusi számban Bross Péter írt cikket Kiszolgáltatva címmel, szintén a mézárakról a 19. oldalon: „ az alacsony árszintű ázsiai méz történelmi térhódítása az unió mézpiacán értelemszerűen magával rántotta a többi valódi méz árát is. Pl. a tökéletes minőségű argentin méz ára 1,5 év alatt a felére esett..... *ha a jelenlegi mézvilágpiaci helyzetet kialakító folyamatok továbbra is fennmaradnak, akkor a magyar méhészek súlyos értékesítési problémákkal, termelési költségeket nem fedező árszinttel, végső soron a termelési kedv, morál nagymérvű visszaesésével szembesülnek.*”

„.....amíg a piac kínálati oldalán több méz jelenik meg, mint a belföldi kereslet, addig exportárakon vásárol a belföldi kiszerező.”

A 2017. januári Méhészet 22-23 oldalakon „Versenyfutás a mézhamisítókkal „ címmel Pásztor Zoltán cikkéből kiderül, hogy nemcsak Thaiföld, Tajvan, Kína, hanem Ukrajna ad el olcsón a nemzetközi piacon mézet. A szerző ezt írta a 22. oldalon az ukrán mézzel kapcsolatban: „ a rendkívül alacsony ukrán mézárakról szólva.....*az ottani méhészek gyakorlatilag veszteségesen termelnek, mert ezek az árak még a költségeiket sem fedezik, de nehéz anyagi helyzetük miatt kénytelenek az értékesítés mellett dönteni.*”

A magyar agrárgazdaságban a házi méheknek (mézelő méh) fontos szerepük van, az idegen megporzású növények megporzásában (ilyenek pl. a repce, a napraforgó, a gyümölcsfák stb.).

Meg kell említeni, hogy nemcsak a mézelő méhek (Apis mellifera) végeznek megporzó tevékenységet, hanem a kb. 15 000 vadméh is. A vadméhek jó része azonban a jelentős ipari államokban a vegyszerezések miatt vagy kipusztult, vagy egyedszámai annyira lecsökkentek, hogy a rovarmegporzású növények megporzásában szerepük már nem jelentős. A neonikotinos védekezést az Unió 2 évre betiltatta, de a növénytermelő lobby hatására e tilalmat feloldotta az Unió. *Kiemelkedő fontosságú a házi méh megporzó tevékenysége az agrárium, és egyben az ország számára!*

d/ Az 1960 –as évek közepétől- végétől számítva Magyarországon a termelő méhészetek 100 %-a **magántulajdon** képez.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének I. cikk (2) bekezdése kinyilvánítja, hogy Magyarország elismeri **az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.**

A (3) bekezdés második mondata szerint: „ *alapvető jog* más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében , *a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*”

Az Alaptörvény e fejezet XIII. cikk (1) bekezdése kinyilvánítja, hogy „ *mindenkinek joga van a tulajdonhoz,* és az örökléshez.

Az Alkotmánybíróság 21/1990. (X.4.) határozatában- amelyben a termelészövetkezetek termőföldhöz való jogáról volt szó- mindenekelőtt azt mondta ki, hogy a kapcsolatos viszonyok megítélésére alkalmazni kell az alkotmány jogegyenlőségről szóló 70/A. §-át.

Úgy gondolom e 3/ pontban felvetett probléma körben is alkalmazható a hátrányos megkülönböztetés tilalmát kimondó **Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése**, azaz „ Magyarország **az alapvető jogokat** mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül.....*egyéb helyzet* szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Amennyiben intézeti laboratóriumi vizsgálat eredménye igazolja, hogy a nyúlós költésrohadás betegséggel fennáll a méhcsaládból származó lépmintában, illetőleg álcában, annyiban nyúlós

költésrothadásban fertőzött az a méhészet , amelyben legalább egy beteg család található. Ez esetben a méhtartás helye szerinti területre, településre zárlatot rendel el az állategészségügy , és a helyi zárlat alatt álló területen lévő méhcsaládok antibiotikummal történő gyógykezelése tilos.(Méh. véd. rend. 22. § (1), (4) bekezdések, és 23.§ (1) bekezdés első mondata.)

A méh. véd. rendelet 6. sz. mellékletének 1. pontja ismerteti az általános tudnivalókat a nyúlós költésrothadás betegséget illetően, azaz: „a nyúlós költésrothadás a fedett fiasítás betegsége, kórokozója: Paenibacillus larvae (Bacillus larvae), amelynek spórái nagyon ellenállóak, élettartamuk több évtized. A lép egyetlen elhalt és beszáradt álca maradványa, a „pörk” 2,5 milliárd spórárt tartalmaz.

A méhek enyhébb költésrothadása a nyitott fiasítás betegsége, elsődleges kórokozója a Melissococcus pluton, melyhez más baktériumok is társulhatnak.

A Méh. véd. rendelet 23. § (1) bekezdés második mondata szerint: „ a beteg méhcsaládokat, a kerületi főállatorvos leölési határozata alapján- állami kártalanítás mellett- ki kell irtani.”

A hivatkozott 70/2003. (VI. 27.) FVM rendelet (a méhállományok védelméről és a mézelő méhek egyes betegségeinek megelőzéséről és leküzdéséről) *hatályos 2003. VII. 27-től* a rendelet 14. lapján tett nyilatkozat szerint. A 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet (a tartási helyek, a tenyészetek és az ezekkel kapcsolatos egyes adatok országos nyilvántartási rendszeréről) záró rendelkezésének 14.§ (1) bekezdése szerint: „ ez a rendelet – a 15. és 16. § kivételével- a kihirdetését követő harmadik hónap első napján lép hatályba.

Az általam idézett Méh. véd .rendelet 23. § (1) bekezdés második mondatába foglalt „állami kártalanítás mellett” ki kell irtani a beteg méhcsaládokat a kerületi főállatorvos leölési határozata alapján csak a 119/2007. (X. 18) FVM rendelet hatályba lépéséig volt így igaz (helytálló). A fenti 3/b. pontban hivatkoztam [REDACTED] főállatorvos C/ mellékletet képező FE-O2/ÉÁO/02287-7/2017. ügyszámú tájékoztató levelének 2-3 bekezdéseibe foglaltakra, amelyek szerint a főállatorvosnak le kell öletni a nyúlós költésrothadásban szenvedő beteg méhcsaládokat, **de állami kártalanítást nem fog kapni a méhész, amennyiben a nyúlós költésrothadásba szenvedő méhészete** az ENÁR 2150 nyomtatványon a tenyészetet és ENÁR 2152 nyomtatványon a tartási helyet, és a tartást **nem jelentette be , és így TIR nyilvántartásba véve sincs a méhészet.**

Az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésének rendelkezése szerint: „ *tulajdont kisajátítani* csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

A Méhv. rendelet 23. § (1) bekezdés fent idézett második mondata némileg emlékeztet az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésében szabályozott kisajátításhoz, de a Méhv. rendelet hivatkozott mondata nem tartalmazza az Alaptörvényben szabályozott garanciális elemeket, azaz „.....*csak kivételesen és közérdekből törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.*”

A 2007. évi CXXIII.tv. rendelkezik a kisajátításról, amelyet a 2012. évi CLXXXIV. tv. módosított 2013. július 1 hatállyal.

Az általam felvetett a méhész tulajdonát képező méhcsaládok, kaptárak, és egyéb méhészeti eszközök vonatkozásában **az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való alapjog sérülésének közvetlen veszélye fennáll** a nyúlós költésrothadás betegség kialakulásának reális valószínűsége miatt , - a méhek vándoroltatása nagyban elősegíti a nyúlós költésrothadás elterjedését- valamint a földművelésügyi miniszter fentiekben hivatkozott T. nyilv. rendeltének a méhekre vonatkozót

Alaptörvénybe ütközött rendelkezései miatt, ugyanis állami kártalanítás nélkül öleti le a járási főállatorvos a beteg méhcsaládokat.

A német alkotmánybíróság gyakorlatához hasonló gyakorlatot alakított ki a magyar alkotmánybíróság a tulajdon polgári jogi, illetve alkotmányjogi felfogás különbözőségét illetően. Erről dr. Sólyom László így nyilatkozott: „ az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatává vált, hogy az alkotmány tulajdonfogalmát meg kell különböztetni a polgári jogi tulajdonétól.”

A polgári jogi tulajdonfogalom lényeges tartalmát a *birtoklás, a használat és rendelkezés* képezi, amelyek nem jelentik a tulajdonnak, mint alkotmányos alapjognak azt a lényeges tartalmát, aminek a korlátozását az Alaptörvény I cikk (3) bekezdése tiltja. Az alkotmányjogi értelemben vett tulajdon törvényben, közérdekből elkerülhetetlenül szükséges mértékben és arányban korlátozható (7/1991. (II. 28.) AB hat.) *A tulajdonjog valamely elemének korlátozása csak akkor jár a tulajdonjog- mint alkotmányos alapelv- korlátozásával, ha nem elkerülhetetlen, továbbá ha a korlátozás súlya az elérni kívánt célhoz képest aránytalan* (2299/B/91. AB hat.)

Úgy gondolom, hogy az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alkalmazható az általam vázolt esetkörben, ugyanis, az a méhész aki az ENÁR 2150, és 2152 nyomtatványokat kitöltve a TIR nyilvántartásban szerepel, és méhei a nyúlós költésrothadás betegséget megkapja, a járási főállatorvos leölési határozatában foglaltak szerint leölik a beteg méhcsaládokat/ méhcsaládokat **állami kártalanítás mellett.**

Annak a méhésznek a beteg méhcsaládját/méhcsaládjait, aki az ENÁR 2150 és ENÁR 2152 nyomtatványokat nem töltötte ki, és ezek tartalmát nem vitték fel a TIR nyilvántartásba **állami kártalanítás nélkül** ölik le méhcsaládjait.

„A hátrányos megkülönböztetésnek az emberi méltóságra visszavezethető tilalmából következik, hogy ez az egész jogrendszerben érvényesül „ (61/1992. (XI. 20.) AB hat.) Itt azonban csak az követelhető meg, hogy *a nem egyenlő kezelésnek ésszerű oka legyen, azaz ne minősüljön önkényesnek. Ha a megkülönböztetés „önkéntes indokolatlan”*, vagyis nincs ésszerű indoka, akkor sérti az **emberi méltósághoz való jogot**.....az önkényes, ésszerű indok nélküli megkülönböztetés *alkotmányellenes.*” (1/1995. (II. 8.) AB hat.)

Az emberi méltóság sérthetetlen, ezt nyilvánítja ki az **Alaptörvény II. cikk** első mondata.

Az A. mellékletben található 2017 április havi Méhészet általam hivatkozott cikk 10. oldalán kövér betűkkel szedett kiemelésben „...a nem beazonosítható állományokat a hatósági állatorvos likvidálja” szövegrész számomra nem életszerű. Ugyanis az adott körzetben pl. Dunaújvárosban méhészkedő méhészek ismerik egymást, és egymással kommunikálnak. Minden méhész jól felfogott érdeke, hogy ha új méhész kezd méhészeti tevékenységbe a város területén, annyiban értesítik a méhegészségügyi felelőst. *A méhegészségügyi felelős, a hatósági állatorvossal együtt minden évben egyszer kötelezően június 1. és szeptember 30. között a méhcsaládokat méhbetegségek felderítése céljából monitoring vizsgálatnak aláveti* a Méh. véd rend. 7. § (1) bekezdése alapján. A vizsgálat eredményéről a Méh. véd. rendelet 2. sz. mellékletét képező *állatorvosi igazolást ad* a méhésznek a hatósági állatorvos. A hatósági állatorvos a körzetébe tartozó összes méhegészségügyi vizsgálatról, és annak eredményéről a rendelet 1. sz. mellékletének megfelelő *összesítő kimutatást köteles készíteni, amelyet a megyei állategészségügyi igazgatóságnak, és a NÉBIH-nek minden év szeptember 30-ig megküldi.*

Amennyiben a méhész vándorolni szándékozik, annyiban a vándorlást megelőzően köteles megvizsgáltatni a méheit a hatósági állatorvossal, és méhegészségügyi felelőssel.(Méh. véd. rendelet 8. § (1) bekezdés)

A méhészkedést (méhtartást) minden év február végéig, az újonnan kezdett méhészkedést pedig e tevékenység megkezdésétől számított 8 napon belül kell bejelenteni a méhek tartási helye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjénél, aki a méhészt nyilvántartásba veszi....” (Méh. véd. rendelet 2.§ első mondata.)

A fentiek alapján nincs joghézag a méhek bejelentésére, és nyilvántartására vonatkozó több évtizeden keresztül jól működő jogszabályi rendelkezéseknél., Szükségtelen, és a méhészekre nézve felesleges, és semmivel sem igazolható ésszerűtlen valamint az Alaptörvénybe ütköző a fentiekben kifejtettek alapján a méhek vonatkozásában kiterjeszteni a TIR nyilvántartási rendszert!

Az Abt. 52. § c/ pont.

Ebben a pontban *az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezés vagy bírói döntés vizsgálatára.*

Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 26-31 §-hoz fűzött jogi kodifikációs indokolásban megfogalmazást nyert:” fontos kétirányú átjárhatóságot biztosítani, hiszen hiába kéri az indítványozó pusztán az ítélet megsemmisítését, ha az AB a jogszabály alkotmányellenességét észleli, e tekintetben is el kell járnia. (Az alkotmányellenes alapokat meg kell szüntetni, önmagában a bírói döntés megsemmisítésével ugyanis az eljárás újraindítható lenne.) Ha pedig pusztán a jogszabály alkotmányellenességét állítja az indítványozó és nem kéri a döntés megsemmisítését, akkor pont az indítványozó nem részesülne az AB eljárás kedvező hatásából / döntés megsemmisítése, alkalmazási tilalom).”

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság az alábbiak szerinti jogszabályok alkotmányosságát vizsgálja felül indítványomba foglaltak alapján.

118/2013. (XII. 16.) VM rendelet 2. § (2) bekezdés ba) támogatás varroa atka elleni gyógyszeres védekezéshez. A támogatási jogosultságoknál 4. § (9) bekezdéstől- (14) bekezdésig.

A 118/2013. (XII. 16.) VM rendelet 4. § (9) bekezdés b/ pont- (14) bekezdések közötti szabályozásból a jogbiztonságba, és az európai uniós jogharmonizációjába ütköző részek, dőlt betűs kiemeléssel:

A 4. § (9) bekezdés a) pontjából „.....*támogatási jogosultság alapja*”,

A 4. § (9) bekezdés b) pontjából: „..... *Tenyészeti Információs Rendszer (továbbiakban: TIR) szerinti nyilvántartásba vett méhcsaládok száma.*”

A 4. § (10) bekezdésből : „..... *elegendő a TIR nyilvántartásba vett tenyészetkód megléte.*”

A 4. (11) bekezdésből : „.....*az adott végrehajtási évben szeptember 30-át követő tartási kezdettel a TIR nyilvántartásba bejelentett és nyilvántartásba vett tenyészetek és tartási helyek után támogatás nem vehető igénybe.*”

A 4. § (12) bekezdésből : „.....- *a (10) bekezdés szerinti- a kérelem bírálásához szükséges adatokat a (11) bekezdés figyelembe vételével..... november 30-ig az MVH részére átadja.*”

A 4. § (13) bekezdésből: „.....*kizárólag a (12) bekezdés szerinti átadott vehetők figyelembe a támogatás szempontjából..... a (12) bekezdés szerint átadott TIR listán nem szereplő méhcsaládok után támogatás nem vehető át.*”

A 4. § (14) bekezdésből : „ *A TIR nyilvántartásba való bejelentés teljesítésért, a bejelentett adatok helyességéért, a bejelentés elmaradásáért vagy határidőn túli teljesítéséért kérelmező... a felelős, annak minden jogkövetkezményével.* ”

Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezés: a 119/2007. (X. 18.) FVM rendeletnél a 18. § , 2. § 1. pont i) pontja, 6. pont ENÁR, 12. pont Országos adatbázis, 4.§ (1) bekezdés g) pont, (6) bekezdés e) pont,

18. § (1) Ez a rendelet a következő irányelveknek való megfelelést szolgálja:

- a Tanács 92/102/EGK irányelve (1992. november 27.) **az állatok azonosításáról és nyilvántartásáról;**

- a Tanács 64/432/EGK irányelve (1964. június 26.) **a szarvasmarhák és sertések** Közösségen belüli kereskedelmét érintő állategészségügyi problémákról;

- a Tanács 92/102/EGK irányelve (1992. november 27.) **az állatok azonosításáról és nyilvántartásáról.**

(2) Ez a rendelet a következő közösségi rendeletek végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg:

- a Tanács 21/2004/EK rendelete (2003. december 17.) **a juh- és kecskefélék** azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és 64/432/EGK irányelv módosításáról;

- a Bizottság 1505/2006/EK rendelete (2006. október 11.) **a juh- és kecskefélék** azonosításával és nyilvántartásával kapcsolatosan végrehajtandó ellenőrzések minimális szintje tekintetében a 21/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról;

- a Tanács 1760/2000/EK rendelete (2000. július 17.) **a szarvasmarhák** azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről.

2. § E rendelet alkalmazásában:

1. *állat*: az alábbi állatfajok valamelyikéhez tartozó egyed:

a) szarvasmarhafélék: szarvasmarha, bivaly, bölény (a továbbiakban együtt: szarvasmarha),

b) lófélék: ló, szamár, öszvér,

c)² sertés: a Suidae családba tartozó bármely állat, beleértve a nem kizárólag bemutatás, vagy közvetlenül vadászati hasznosítás céljából fogságban tartott vaddisznót is,

d) juh és kecske,

e) baromfi és egyéb madárfajok (a továbbiakban együtt: baromfi): házityúk, pulyka, kacska, lúd, gyöngytyúk, galamb, fácán, fogoly, fűrj, laposmellű futómadár (strucc, emu),

f) házi nyúl,

g) prémesállat-fajok: csincsilla, nutria, angóranyúl, sarki és ezüstróka, nyérc, görény,

h) halfajok,

i) méh,

j)³ a c) és az e) alpontokban felsoroltaktól eltérő fajú egyéb vadászható vadfajok,

k)⁴

6. ENAR: a szarvasmarhák, a sertések, a juhok és a kecskék Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszereinek összefoglaló elnevezése;

12. Országos Adatbázis: a tenyészetek, a tartási helyek, az állatok, az állatmozgások nyilvántartására, valamint az ezekkel kapcsolatos adatok kezelésére, feldolgozására és az arra jogosultak részére adat szolgáltatására létrehozott TIR, ENAR és BIR rendszerek központi számítógépes adatbázisa;

4. § (1) Az állattartónak be kell jelentenie és az Országos Adatbázisban nyilván kell tartani:

g)²⁰ minden méhészetet, a méhek állandó tartási helyével;

(6) Új tartási hely bejelentéséhez minden esetben be kell jelenteni a következő adatokat:

e) méh tartása esetén a méhcsaládok számát.

A fenti jogszabályi rendelkezések közül alaptörvény ellenesnek gondolom az alábbiakat, amely rendelkezések megsemmisítését indítványozom:

A 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet 2. § i/ pontjának , 4. § (1) bekezdés g/ pontjának, és (6) bekezdés e/ pontjának a rendelkezése a jogbiztonságba, és az Európai Unió jogharmonizációs köteletségbe ütközik a dőlt betűs kiemelés szövege véleményem szerint.

2. § i) *méh*,

4. § (1) bekezdés g) pontja: Az állattartónak be kell jelentenie és az Országos Adatbázisban nyilván kell tartani:

g)²⁰ *minden méhészetet, a méhek állandó tartási helyével;*

A bírói döntés: az indokolás a 26-31 §-hoz fűzött ide vonatkozó mondata szerint: „ az eljárás ennek ellenére nem lehet a bírósági folytatása, az AB nem a szűkebb értelemben vett igazságszolgáltatás része.”

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.332/2016/17. tárgyalási jegyzőkönyvből kitűnik , hogy a földművelésügyi miniszter alperest senki sem képviselte a tárgyaláson. A tárgyalást megelőzően tett MVHF/6055-1/2015 ügyszámú alperesi védekezésében az alperes által meghatalmazott ügyvéd keresetlevelemben foglalt T. nyiv. rendelet, és Tám. rendelet általam alaptörvénybe ütköző §§-ait illetően választ nem adott. A Pp. 163. § (1) bekezdése szerint: „ a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A 206. § (1) bekezdése szerint: „ a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg: a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A 6.K.27.332/2016/17. sz. jogerős ítélet 8.-9. oldalán olvasható, hogy :” nem fogadható el indokoltnak az utólagos normakontroll iránti felperesi indítvány sem....” A keresetlevelem 14. oldalán VI./2 pontban indítványoztam az eljáró bírónak, hogy az Abt. 25. §-a alapján kezdeményezze egyedi normakontroll eljárást az Alkotmánybíróságnál jelen ügyemben.

Az ítéletet hozó bíró a 32/2011. (V. 5.) AB, valamint utalva a 152/B/2009. AB határozatra, illetve a 42/2005 . (XI. 14.) határozatra utalva döntését így indokolta: „...az alkotmánybírósági eljárás megindítására irányuló bírói kezdeményezés az ítélezésben megnyilvánuló függetlenség részeként értelmezendő. A fentiekből következően az utólagos normakontrollra irányuló bírói kezdeményezés a bírói függetlenség eleme, megtételére ily módon az eljáró bíró belátásától függően kerülhet sor.”

A bíró az ítélet indokolásának 9. oldalán a 2-4 bekezdésekben felsorolja a keresetlevelemből az általam hivatkozott jogszabályokat. A bíró részéről a konklúzió: „, az Alaptörvény és a Jat. most idézett rendelkezései alapján a felperesi részről vélt fogyatékoság a felsorolt jogszabályhelyek, illetve, illetve az azokat magukban foglaló jogszabályok esetében nem mondható ki.”

A legnagyobb hiba a bíró szemléletében van! *Az ítélet indokolásának 6-7 oldalán felsorolja a 4. § (9) bekezdéstől a 4. § (14) bekezdéséig a Tám. rendelet rendelkezését , amelyben a miniszteri rendelet a támogatási feltételeket szabályozza.*

Az első, és másodfokú közigazgatási határozatok is lényegében ezt tették. Azért fordultam jogorvoslat iránt keresetlevelem benyújtásával a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára hatáskörrel, és illetékességgel rendelkező Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz., mert az elő-és másodfokú közigazgatási határozatok a jogomat sértették , valamint a határozatok Alaptörvény ellenes jogszabályokon alapultak.

52.§ (1) bekezdés d/ pontja.

Az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

A jogbiztonságot sérti: az Alaptörvény **B. cikk (1) bekezdését** , jogállam, **A 2010. évi CXXX. tv. 2.§ (4) bekezdés** Jat b) ,c), d) pontjait, Alaptörvény **18. cikk (3) bekezdését**, felhatalmazás Alaptörvény **T. cikk (3) bekezdés**, Alaptörvény **II. cikk** emberi méltóság, **XIII. cikk (1) bekezdését**, tulajdonhoz való jog **XV. cikk (2) bekezdését**, megkülönböztetés tilalma

Nemzetközi szerződés: 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett 1991. december 16-ai **Európai Megállapodás V. cím III. fejezet 67, és 68. cikkeket.**

52. § (1) bekezdés e) pontja

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miatt ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, illetve nemzetközi szerződéssel.

Az Európai Megállapodás véleményem szerint nemzetközi szerződésnek felel meg, egyrészt Magyar Köztársaság, másrészt az Európai Közösségek és azok tagállamai közötti társulás létesítéséről kötendő megállapodás.

A Társulási Megállapodás 67. cikke, arról rendelkezik, hogy amennyiben Magyarország az Európai Közösségek tagja kíván lenni, annyiban a gazdasági integrációjának alapvető feltétele, hogy az ország jelenlegi és jövőbeli jogszabályait közelítsék a Közösség jogszabályaihoz. A 68 cikk előírja, hogy a jogszabályok közelítése (jogharmonizáció) különösen kiterjed.....állatok.....életének és egészségének védelmére.

A 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet 18. §-ának címe: „ az Európai Unió Jogának megfelelés”Az (1), és (2) bekezdések egyértelműen megjelölik, hogy szarvasmarhák, sertések, juh-és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozására kell rendeletet alkotni Magyarországnak a miniszteri rendeletben felsorolt Uniós jogszabályok alapján.

A 18. § -ának felsorolásban nem szereplő állatokat, köztük a *méhet* az Európai Uniós jogharmonizációnak megfelelően létrehozott nyilvántartási rendszerbe nyilvántartani véleményem szerint *felesleges, és egyben „csalásnak” számít, és elsősorban a jogbiztonságba ütközik.*

Az Uniós jogharmonizációs kötelezettség nem vonatkozik a méhre, így a méh nyilvántartására az ENÁR Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszerbe sérti a **Jat. 2. § (4) bekezdés c/** , valamint **d) pontját** . Amennyiben a méhet nem lehet az ENÁR rendszerben nyilvántartani, annyiban a T. nyilv. rendelet 2. § i) pontja méh , és a 4. § (1) bekezdés g/ pontja., az állattartónak be kell jelentkeznie, és az Országos Adatbázisban nyilván kell tartani minden méhészetet, a méhek állandó tartási helyével és 4.§ (6) bekezdés e) pontja szerint: új tartási hely bejelentéséhez minden esetben be kell jelenteni méh tartása esetében a méhcsaládok számát. is törvénysértő a méh vonatkozásában. *A T. nyilv. rendelet a méh vonatkozásában nem felel meg az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek.*

Az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdés alapján a kormány tagja, jelen esetben a földművelésügyi miniszter törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján feladatkörében eljárva rendeletet alkot, amely nem lehet ellentétes törvénnyel, kormányrendelettel. *Az Uniós szabályozás által nem érintett állatok nyilvántartása a szarvasmarhával, sertéssel, kecskefélével és birkával kapcsolatosan létrehozott nyilvántartásba a hivatkozott Uniós jogszabályokban nem szerepelt, tehát erre felhatalmazást nem kapott a földművelésügyi miniszter. Így a hivatkozott miniszteri rendelet a jogbiztonságba is ütközik* véleményem szerint.

A Jat . preambulumban az is szerepel, hogy: „Az Országgyűlés.....a jogállamiság követelményeinek a jogalkotás során történő magas szintű érvényesítése érdekében, *a jogalkotó által kitűzött szabályozási célokat hatékonyan szolgáló megalapozott jogszabályok kidolgozásának elősegítésére.....alkotja* a jogalkotásról szóló tv.-t. *Véleményem szerint az új Jat. előírásainak megfelelően felül kellett volna vizsgálnia a földművelésügyi miniszternek a hivatkozott rendeletet, és kijavítani annak hibáit.*

A fent hivatkozott 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet megalkotása 2007-ben történt. Ebben az időben az 1987. évi XI. tv. (a jogalkotásról) volt hatályban. A régi Jat. 24. § (1) bekezdése már előírta, hogy”.....a jogszabály összhangban álljon más jogszabályokkal, megfelelően a jogpolitikai elveknek, illeszkedjen be az egységes jogrendszerbe, és feleljen meg a jogalkotás szakmai követelményeinek.” A 40. § (3) bekezdés így szabályozott: „ Ha a törvényjavaslat a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt Európai Megállapodás tárgykörét érinti, az indokolásban tájékoztatást kell adni arról is, hogy a javasolt szabályozás milyen mértékben tesz eleget az Európai Közösségek jogszabályaihoz való közelítés követelményének, illetőleg az összeegyeztethető-e az Európai Közösségek jogszabályaival.”

Az utóbb idézett 40. § (3) bekezdése törvényjavaslatról rendelkezik, valószínű hogy az általam hivatkozott T. nyilv. rendeletet törvényben kellett volna szabályozni, ha így van annyiban sértette a rendelet a régi Jat. előírását, illetve a 24. § (1) bekezdését is.

Az **Alaptörvény Alapvetés B) cikk (1) bekezdése** kinyilvánítja többek között, hogy Magyarország **jogállam.**

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogbiztonság követelménye szorosan kapcsolódik a jogállamiság alkotmányos elvéhez, annak szerves részét képezi. A jogbiztonság követelménye a jogalkotó kötelezettségévé teszi annak biztosítását, hogy a jogszabályok világosak, egyértelműek és a működésüket tekintve kiszámíthatóak és előre láthatóak legyenek a jogszabályok címzettjei számára. (9/1992. (I. 30.) AB határozat) A jogbiztonságra a jogállamiság fogalmi elemeként lehet tekinteni.

A földművelésügyi miniszter a T. nyilv. rendelet megalkotásakor figyelmen kívül hagyta a JAt. fent idézett előírásait, valamint az Alaptörvény 18 cikk (3) bekezdését azaz nem kapott felhatalmazást a miniszter a méh nyilvántartására az Európai Unió jogharmonizáció elvégzése során a méh vonatkozásában, így a sérelmezett §§-ok ezért sértik a jogbiztonságot, és az Alaptörvény 18 cikk (3) bekezdését is.

A 118/2013. (XII. 16.) VM rendelet 4. § (9) bekezdés b/ pont-(14) bekezdései előírásaiba beépítette a jogszabályt szövegező, és elfogadó a 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet 2. § 12. pontban lévő Országos adatbázisából a TIR nyilvántartásba bejelentett és nyilvántartásba vett méhészeti tenyészetek és tartási helyek adatainak kötelező felhasználását a varroa atka elleni gyógyszeres védekezési támogatás oda ítélési feltételei közé. **Ezért a Tám. rendelet is sérti az Európai jogharmonizációs kötelezettséget, és a jogbiztonságot.**

Összességében, a fent hivatkozott mindkét miniszteri rendelet sérti az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdését is, azaz jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

A varroa atka elleni gyógyszeres védekezéshez igénybe vehető támogatás jogosultsági feltételeit előíró fent hivatkozott Tám. rendelet 4. § (9) bekezdés b/ pontja, (10) bekezdés, (11) bekezdés, (12) bekezdés, (13) bekezdés, valamint a (14) bekezdés rendelkezései nemcsak a jogbiztonságba ütköznek, hanem **az Alaptörvény** egyenjogúságra a diszkrimináció tilalmára vonatkozó **XV. cikk (2) bekezdésébe** is, azaz Magyarország *az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetese..... egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja*

A T. rendelet 4.§ (9) bekezdés b/ ponttól a (14) bekezdéséig terjedő szabályozásra a támogatási jogosultság alapjának meghatározása során, mert **a támogatást igénylő méhészeket megkülönbözteti aszerint, hogy a tenyésztet az ENÁR 2150 sz. nyomtatványon, a tartási helyet, és tartást pedig az ENÁR 2152 sz. nyomtatványon bejelentette-e a méhész a (9) bekezdés b/ pontban előírt időben, és nyomtatványon, és a beérkezett bejelentéseket TIR nyilvántartásba vették-e?**

„A hátrányos megkülönböztetésnek az emberi méltóságra visszavezethető tilalmából következik, hogy ez az egész jogrendszerben érvényesül „ (61/1992. (XI. 20.) AB hat.) Itt azonban csak az követelhető meg, hogy *a nem egyenlő kezelésnek ésszerű oka legyen, azaz ne minősüljön önkényesnek. Ha a megkülönböztetés „önkéntes indokolatlan”*, vagyis nincs ésszerű indoka, akkor **sérti az emberi méltósághoz való jogot.....az önkényes, ésszerű indok nélküli megkülönböztetés alkotmányellenes.**” (1/1995. (II. 8.) AB hat.)

Az emberi méltóság sérthetetlen, ezt nyilvánítja ki az Alaptörvény II. cikk első mondata

Az általam felvetett a méhész tulajdonát képező méhcsaládok, kaptárak, és egyéb méhészeti eszközök vonatkozásában **az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való alapjog sérülésének közvetlen veszélye fennáll** a nyúlós költésrothadás betegség kialakulásának reális valószínűsége miatt, - a méhek vándoroltatása nagyban elősegíti a nyúlós költésrothadás elterjedését- valamint a földművelésügyi miniszter fentiekben hivatkozott T. nyilv. rendeltének a méhekre vonatkozót

Alaptörvénybe ütközött rendelkezései miatt, ugyanis állami kártalanítás nélkül öleti le a járási főállatorvos a beteg méhcsaládokat.

A polgári jogi tulajdonfogalom lényeges tartalmát a *birtoklás, a használat és rendelkezés* képezi, amelyek nem jelentik a tulajdonnak, mint alkotmányos alapjognak azt a lényeges tartalmát, aminek a korlátozását az Alaptörvény I cikk (3) bekezdése tiltja. Az alkotmányjogi értelemben vett tulajdon törvényben, közérdekből elkerülhetetlenül szükséges mértékben és arányban korlátozható (7/1991. (II. 28.) AB hat.) *A tulajdonjog valamely elemének korlátozása csak akkor jár a tulajdonjog- mint alkotmányos alapelv- korlátozásával, ha nem elkerülhetetlen, továbbá ha a korlátozás súlya az elérni kívánt célhoz képest aránytalan* (2299/B/91. AB hat.)

Úgy gondolom, hogy az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alkalmazható az általam vázolt esetkörben, ugyanis, az a méhészt aki az ENÁR 2150, és 2152 nyomtatványokat kitöltve a TIR nyilvántartásban szerepel, és méhei a nyúlós költésrohadás betegséget megkapja, a járási főállatorvos leölési határozatában foglaltak szerint leölik a beteg méhcsaládokat/ méhcsaládokat **állami kártalanítás mellett**.

Annak a méhésztnek a beteg méhcsaládját/méhcsaládjait, aki az ENÁR 2150 és ENÁR 2152 nyomtatványokat nem töltötte ki, és ezek tartalmát nem vitték fel a TIR nyilvántartásba **állami kártalanítás nélkül** ölik le méhcsaládjait.

„A hátrányos megkülönböztetésnek az emberi méltóságra visszavezethető tilalmából következik, hogy ez az egész jogrendszerben érvényesül „ (61/1992. (XI. 20.) AB hat.) Itt azonban csak az követelhető meg, hogy *a nem egyenlő kezelésnek ésszerű oka legyen, azaz ne minősüljön önkényesnek. Ha a megkülönböztetés „önkéntes indokolatlan”*, vagyis nincs ésszerű indoka, akkor **sérti az emberi méltósághoz való jogot**.....az önkényes, ésszerű indok nélküli megkülönböztetés *alkotmányellenes.*” (1/1995. (II. 8.) AB hat.)

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.27.332/2016/17. tárgyalási jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a földművelésügyi miniszter alperest senki sem képviselte a tárgyaláson. A tárgyalást megelőzően tett MVHF/6055-1/2015 ügyszámú alperesi védekezésében az alperes által meghatalmazott ügyvéd keresetlevelembe foglalt T. nyiv. rendelet, és Tám.rendelet általam alaptörvénybe ütköző §§-ait illetően választ nem adott. A Pp. 163. § (1) bekezdése szerint: „a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A 206. § (1) bekezdése szerint: „a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg: a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A bizonyításra vonatkozó, és a bizonyítás eredményének értékelése során az eljáró bíró jogszabályt sértett.

A 6.K.27.332/2016/17. sz. jogerős ítélet 8.-9. oldalán olvasható, hogy: „nem fogadható el indokoltnak az utólagos normakontroll iránti felperesi indítvány sem...” A keresetlevelém 14. oldalán VI./2 pontban indítványoztam az eljáró bírónak, hogy az Abt. 25. §-a alapján kezdeményezze egyedi normakontroll eljárást az Alkotmánybíróságnál jelen ügyemben.

A bíró az ítélet indokolásának 9. oldalán a 2-4 bekezdésekben felsorolja a keresetlevelémből az általam hivatkozott jogszabályokat. A bíró részéről a konklúzió: „az Alaptörvény és a Jat. most idézett rendelkezései alapján a felperesi részről vélt fogyatékoság a felsorolt jogszabályhelyek, illetve, illetve az azokat magukban foglaló jogszabályok esetében nem mondható ki.”

A legnagyobb hiba a bíró szemléletében van! Az ítélet indokolásának 6-7. oldalán felsorolja a 4. § (9) bekezdéstől a 4. § (14) bekezdéséig a Tám. rendelet rendelkezését, amelyben a miniszteri rendelet a támogatási feltételeket szabályozza.

Az első, és másodfokú közigazgatási határozatok is lényegében ezt tették. Azért fordultam jogorvoslat iránt keresetlevelem benyújtásával a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára hatáskörrel, és illetékességgel rendelkező Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz., mert az elő-és másodfokú közigazgatási határozatok a jogomat sértették, valamint a határozatok Alaptörvény ellenes jogszabályokon alapultak.

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a hivatkozott közigazgatási határozatok döntésének alapját képező jogszabályok egyedi normakontroll eljárását az Abt. 25. §.-a alapján az Alkotmánybíróságnál nem kezdeményezte indítványom ellenére.

Az ítélet indokolásának 9. oldalán a bíró így érvelt: „.....az utólagos normakontrollra irányuló bírói kezdeményezés a bíró függetlenség eleme, megtételére oly módon az eljáró bíró belátásától függően kerülhet sor.”

52. § (1) bekezdés f) pont

Kifejezett kérelmet a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság **az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a) pontjára** hivatkozva, és **az Abt. 41. § (1) bekezdése alapján** - az Abt. 26. § (1) bekezdésbe foglalt alkotmányjogi panaszom szerint ha az *indítványozott hatályos jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességét megállapítja, a jogszabályt, vagy jogszabályi rendelkezést* indítványnak megfelelően **teljesen semmisítse meg.**

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság **az Abt. 28. § (2) bekezdése** alapján a 26. § szerint indítványozott eljárásban **a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálja felül,** és határozatába foglalja be a vizsgálat eredményét.

Dunaújváros, 2017. október 30.

Tisztelettel:

Dr. Rajnai József

